

Măicuță dragă, mama mea...

Danab

Măicuță dragă, mama mea
Scrisoarea către tine
Și gândurile-mi, tare-aș vrea,
Să te găsească bine...
Fără de tine, viața-i grea
Departate sunt de casă
Și-aș vrea acum măicuța mea
Să-ți spun tot ce m-apasă...
În suflet port vii amintiri,
De când eram de-o șchioapă
Când mă certai doar din priviri,
Dar lacrima din pleoapă,

Curgea mereu pe chipul tău...
Măicuță.. rău îmi pare
C-am întristat pe Dumnezeu,
Plecând în lumea mare...
Plecând atunci din casa ta
Tu n-ai spus un cuvânt...
Eu ți-am cerut averea mea
Și te-am lăsat plângând...
Și-ai stat privind în urm-asa,
Cum mă grăbeam spre stele
Lăsându-te în urma mea
Cu lacrimile-n gene...

Măicuță dragă, cât aș vrea...,
Oh, cât aș vrea acum,
Ca să-ntorc timpul înapoi
Să nu mai trec furtuna...
Să-ți spun că nu am prețuit
Iubirea de părinte..
Și-ndemnul tău, căci m-ai iubit...
Dar eu n-am luat aminte,
La ruga ce o înălțai
Spre ceruri.. din năframă...
Veneau și îngerii din rai
S-asculte ruga, mamă..

Nu-nțelegeam de ce tot plângi
Și-ți frământai privirea..
În ruga ta spusă atunci
Eu azi, îmi văd menirea..

Privesc spre ceruri.. mă-nfior
Și înțeleg acum,
Durerea ta... și al tău dor...
Căci mamă, e doar una...

La fel, în ceruri, stă plângând
Ca și mama duioasă,
Așteaptă Domnul ani la rând
Să ne-ntoarcem Acasă..
Să ne-ntoarcem la ce-am pierdut:
Iubirea de Părinte..
Doar Ea ne-a fost mereu un scut
De lacrimă fierbinte...

03.07.2016